

Megőrzött stílusjegyek

Szerencsére megmentődött néhány békebeli, eredetileg nyaraló funkciót betöltő épület a Dunakanyar üdülőövezetében is. Vendéglátóink azon kevesek közé tartoznak, akik egy ilyenben lakhatnak. Ám a történet a 90-es évek elején kezdődött, amikor a korábban szocreál vállalati üdülőnek átalakított, egyébként pedig az erdélyi szecesszió stílusában épült, valaha volt nyaraló tulajdonosai lettek.

Az ebédlő egyedi tervezésű, kivitelezésű tálalószekrénye fölött elhelyezett nagyméretű tükör mellett, hogy dekoráció, a veranda és a kert látványát is behozza a térbe. A két, hajszára azonos dupla szárnyú ajtó egyike a nappaliba, a másik a konyhába nyílik

A nagy belmagasságú dolgozószobát, amely egyúttal olvasó, visszavonuló szoba is, a mennyezetig beépítették az egyedi tölgyfa polcrendszerrel. Ennek stílusát követi az épített kandallót díszítő fakeret

Az igényes tulajdonosok azt kérték Radnóczy Eszter belsőépítész-től, hogy maga az épület nyerje vissza a lehető legkorhűbb megjelenését, komfortfokozata pedig feleljen meg a mai követelményeknek, a modern életformának.

– A bővülő család és a változó igények okán megbízóim több lépésben újítták fel a házat – mondja a belsőépítész.

– Milyen elvárásokat fogalmaztak meg a tulajdonosok?

– Egyik legfőbb kikötésük mindvégig az volt, hogy amit csak lehet, rekonstruáljunk, mentsünk meg a régi épületből, főként a legjellegzetesebb motívumokat, mint például az eredeti „mézeskalács” faragású ablakdíszeket, valamint a nappaliból

az emeletre vezető, gyönyörű falépcsőt. De emellett például a hátsó kertre néző, az épület kerti frontját átfogó veranda a 60-as években lerakott, autentikus bordó-bézs pepita metlachi burkolatát megtartották. Végül, az összhang kedvéért, ehhez a színpárhoz igazítottuk a veranda oszlopainak az árnyalatát is.

– A több lépésben tervezett felújítás bizonyára a földszinten kezdődött. Milyen nagyobb változások zajlottak itt le?

– Először a ház földszintjét újíttuk fel, tettük rendbe. Ennek egyik leglátványosabb része az eredetileg nyitott, verandaszerű folyosó, amelyet beüvegezve zárttá tettünk. A fűthető folyosó végén alakítottuk ki ugyanis a háziúr dolgozószobáját

A beüvegezt veranda a háziúr magánstúdiójába, azaz a dolgozó- és könyvtárszobába vezet. A fal mellett, megrendelésre készült komódok sok holminak adnak tárolóhelyet

A három ívvel átfogott veranda közép-ső íve egyúttal átjáró a kertbe. A veranda egyik, nappaliból is megközelíthető felében pihenősarok, a másik végében, amely a konyhából nyílik, nyári étkező kapott helyet. A veranda nem eredeti burkolata a 60-as évek designját őrzi

A család apraja-nagyja használja a patinás Bösendorfer zongorát, amely egyúttal a nappali hangulatát is meghatározza. Az eredeti szépségében felújított ajtó a tágas verandára nyílik. Az ülögarnitúra kékje megjelenik a szőnyeg színvilágában is

és a privát fürdőszobát, megközelítésük így komfortossá vált. A nagy belmagasságú dolgozó egyúttal a könyvtárszoba szerepét is betölti, amelyet a megrendelők ötletének megfelelően, szinte a teljes belmagasságig tölgyfa könyvszekrényrel építettünk be. A könyvek mellett itt kapott helyet a békebeli bakelitlemezzel-gyűjtemény és a sakk-készletek is. Igazán otthonos és lakályossá pedig a már korábban, a háziak által tervezett, épített kandalló teszi, melynek tölgyfa kerete a könyvszekrényekkel alkot kellemes összhangot.

– A földszinti előtérből nyíló, épp szükséges méretű konyha megújulása még várat magára, ám a belőle dupla szárnyú

ajtóval megközelíthető ebédlő, valamint a vele szintén dupla szárnyú ajtóval összenyitható nappali újjászületett. A megmenett régi ajtók, ablakok és azok hű másolatainak mindegyike fehér, így például az ebédlő bordó fala remek háttérrel, keret ad szépségüknek. Ebbe a környezetbe jól illik az egyedi tervezésű, kivitelezésű, régi időket idéző tálalószekrény, amely fölé díszes keretbe foglalt nagyméretű tükröt tettünk, hogy a veranda és a kert látványát behozza az ebédlőbe. Ez egyúttal a ház legkiváltságosabb helyisége is, minthogy innen nyílik az épület hosszát átfogó, hatalmas, boltívekkel tagolt veranda, pazar kilátással a kert ősfáira és a köztük megbúvó úszómedencére.

A puritán berendezésű szülői háló „tetőtérbeliségét” remekül ellensúlyozták a ferde falsíkot mintegy keretbe foglaló, falazott áthidalóval. Figyelmet érdemelnek a falfelületet hasznosító, dekoratív falfülkék mint tárolók és lerakók

A tágas előtérbe torkolló második szinten található többek között a szülői háló is. A különböző funkciókat az azonos padlóburkolat foglalja egységbe. A további lépcsősor pedig a beépített tetőtér második, tároló funkciót ellátó szintjére vezet

A nappalit három elem – a Bösendorfer zongora, az emeletre vezető, eredeti fa lépcsősor és az épített kandalló – határozza meg, valamint a szintén eredeti állapotukban megőrzött, jellegzetes osztású ajtók, ablakok. Ebben a térben a bézs-fehér az uralkodó. A fekete zongora mellett csak az eredeti hajópadlók mélybarnájával, a kényelmes ülőgarnitúra kékje mellett a tulajdonos saját festményeivel teremtettünk színfoltokat.

– *A felső szintet látva alighanem itt igazán emberpróbáló belsőépítészeti munkálatok folytak.*

– Az igazán nagy átalakítás az emeleten zajlott le, ahol az egy-két beépített tetőtéri szocreál szoba mellett inkább csak

raktár funkciót ellátó terek voltak. Viszont a 150 négyzetméternyi alapterületű, három méter belmagasságú tetőtérrel vétek lett volna kihasználatlanul hagyni. Annál is inkább, mert a földszintet a közösségi funkciót ellátó terek foglalták el, így az emelet szinte kínálta magát a privát szféra kialakításához. Itt valóságos „felnagyítást” kellett végeznünk, hogy az eredetileg felszabdalt tetőtérrel szellős, áttekinthető, tágas, maximálisan kihasználható helyiségekké alakítsuk. A felújított falépcső egy tágas előtérbe torkollik, amelyből a szülői háló, mellette a szobányi méretű fürdőszobával, valamint a gyerekek izgalmas és romantikus lakosztálya nyílik. Lakosztály, mert az

A beépített tetőtérben, mintegy negyven négyzetméteren rendezték be a gyerekbirodalmat. A közös előszobából egy-egy önálló gyerekszoba nyílik. A téglalap formájú helyiségeket könnyű volt funkcióként tagolni és berendezni

épület jellegzetes, mintegy negyven négyzetméternyi alapterületű „tornyocskáját” foglalja el. Itt is a szimmetrikus osztást alkalmazva egy közös előtér két oldalán egy-egy téglalap formájú szoba található, amelyeket épp nyújtott formájuk okán jól lehetett funkcióként tagolni tanuló, háló és hobbi/játszó részekre. A kényelmesen tágas, egyébként puritán berendezésű szülői háló enyhén ferde falsíkját – rajta a ház oromzatát díszítő fafaragásokat láttató, eredeti ablakkal – keretbe foglalva mint díszítőelemet kapcsoltam a térhez.

– A ház berendezésénél pedig stílusosan visszafogott, polgári életérzést sugalló, tehát semmiképp sem modern bútordarabokat, szőnyegeket, textíliákat használtunk, ezzel is erősítve a ház felújítással megőrzött patináját.

A hangulatos helyiségek láttán úgy véljük, hogy ezt teljes mértékben sikerült elérnie Radnóczy Eszter belsőépítésznek az igényes és jó ízléssel megáldott megrendelővel karöltve.

CZEGLÉDI CECÍLIA